

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2018r. małoletni J. R. (1) działający przez matkę M. R. wniósł do Sądu Rejonowego w Kaliszu pozew przeciwko A. R. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu matka małoletniego podniosła, iż małoletni jest nieuleczalnie chory od urodzenia. Jego choroba postępuje i koszty leczenia wzrastają. Pozwany płaci zasądzone alimenty nieregularnie.

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2018r. matka małoletniego oświadczyła, iż zgadza się na alimenty w wysokości po 600 zł miesięcznie.

Ojciec małoletniego oświadczył, iż nie jest przeciwny podwyższeniu alimentów na małoletniego powoda, jednakże na tą chwilę nie jest w stanie płacić wyższych kwot tytułem alimentów na rzecz syna.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 10 listopada 2018r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów z uwagi na jego sytuację finansową.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, iż jego prośby do matki małoletniego o wskazanie placówek, w których leczony jest syn pozostają bez echa. Wskazał, iż poczuwa się on do odpowiedzialności i akceptuje podwyższenie alimentów jednakże wnosi o uwzględnienie jego sytuacji finansowej.

Sąd ustalił co następuje:

Małoletni J. R. (1) ur. (...) w P. pochodzi ze związku małżeńskiego A. R. (1) i M. R..

Małżeństwo rodziców małoletniego zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 04 sierpnia 2017r. w sprawie o sygn. akt XRC 342/16 przez rozwód bez orzekania o winie. W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy nad wspólnym małoletnim dzieckiem powierzono matce, ograniczając ją ojcu do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka takich jak: wybór szkoły, zawodu, sposobu leczenia. Obowiązkiem utrzymania i wychowania małoletniego obciążono oboje rodziców i z tego tytułu zasądzone od A. R. (1) na rzecz małoletniego J. R. (1) alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie, płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 4 w aktach XRC 342/16, wyrok SO w Szczecinie z dn. 04.08.2017r. k. 194 w aktach XRC 342/16)

W dacie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów małoletni J. R. (1) miał 2 lata i 5 miesięcy. Mieszkał wraz matką i partnerem matki M. K. w K.. Mieszkanie było własnością partnera matki. Miesięczne opłaty za lokal wynosiły ok. 440 zł (czynsz 350 zł miesięcznie, prąd 100 zł co 2 miesiące, gaz 40 zł miesięcznie).

(...) matki małoletniego miał 36 lat i utrzymywał się z renty w wysokości 850 zł miesięcznie.

Małoletni na mocy orzeczenia (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 16 maja 2016r. został zaliczony do osób niepełnosprawnych od urodzenia. Dziecko było opóźnione psychoruchowo, nie chodziło, nie mówiło, nie chwyciło. Istniało podejrzenie, że małoletni choruje na padaczkę. W/w pozostawał pod stałą opieką lekarza ortopedy, lekarza neurologa, logopedy oraz lekarza rodzinnego. Wizyty lekarskie kosztowały 150-200 zł miesięcznie, leki 100 zł miesięcznie. Ponadto, matka małoletniego na wyżywienie syna przeznaczała 400 zł miesięcznie, odzież 100 zł miesięcznie, środki higieniczne i czystości 50-70 zł miesięcznie.

M. R. miała 31 lat, nie pracowała z uwagi na sprawowanie opieki nad niepełnosprawnym powodem i z tego tytułu miała przyznane 1410 zł z tytułu rezygnacji z zatrudnienia. W/w otrzymywała również zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153

zł miesięcznie, zasiłek rodzinny w kwocie 98 zł miesięcznie, zasiłek rehabilitacyjny w kwocie 90 zł oraz świadczenie wychowawcze 500+.

(dowód: w aktach XRC 342/16 – orzeczenie o niepełnosprawności k. 45, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego z dn. 12.08.2016r. k. 72-73, zeznania M. R. z dn. 19.09.2016r. k. 84-86 czas od 00:12:34 do 00:38:23, zeznania M. R. z dn. 27.07.2017r. k. 187 czas od 00:06:20 do 00:22:46)

A. R. (1) miał wówczas 35 lat i mieszkał wspólnie z rodzicami w S. w domu typu bliźniak. Rodzice pozwanego byli emerytami. Pozwany dokładał się rodzicom do rachunków kwotą ok. 350 zł miesięcznie. W trakcie trwania sprawy rozwodowej w/w pracował w salonie gier zarabiając ok. 1500 zł miesięcznie, następnie przez okres miesiąca i dwóch tygodni pracował na terenie Niemiec. Za pracę w Niemczech nie otrzymał żadnych pieniędzy. Od sierpnia 2017r. w/w miał podjąć pracę przy produkcji zlewów, za miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym 1500 zł, a dodatkowo miał otrzymywać premię od normy.

W/w płacił dobrowolne alimenty na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 400 zł miesięcznie do maja 2017r. W maju 2017r. na rzecz dziecka przekazał 100 zł, natomiast w czerwcu 2017r. nie dał żadnych pieniędzy. Pozwany utrzymywał rzadki kontakt z dzieckiem.

(dowód: w aktach XRC 342/16 - zeznania A. R. (1) z dn. 19.09.2016r. k. 86 czas od 00:40:40 do 00:50:56, zeznania A. R. (1) z dn. 27.07.2017r. k. 187-188 czas od 00:22:46 do 00:31:20, zeznania M. R. z dn. 27.07.2017r. k. 187 czas od 00:06:20 do 00:22:46)

Obecnie małoletni J. ma 3 latka i 11 miesięcy. U małoletniego stwierdzono głębokie upośledzenie umysłowe, encefalopatię wrodzoną oraz padaczkę. W/w wymaga jednak dalszej diagnostyki. Jest on dzieckiem wymagającym całodobowej opieki innych osób. W dalszym ciągu małoletni pozostaje pod stałą opieką lekarzy specjalistów. Małoletni raz na dwa miesiące uczęszcza do lekarza psychiatry dziecięcego, neurologa raz na 3 miesiące, ortopedy raz na pół roku.

Wizyta u lekarza neurologa kosztuje 100 zł, psychiatry 120 zł. Do ortopedy małoletni powód chodzi na fundusz. Małoletni zażywa przepisane leki, które miesięcznie kosztują ok. 105 zł. W/w mieszka z matką i M. K.. Miesięczne utrzymanie lokalu wynosi ok. 480 zł (czynsz 360 zł miesięcznie, energia elektryczna 140 zł na 2 miesiące, gaz 50 zł). Na koszty utrzymania małoletniego składają się: żywienia ok. 400 zł, odzież ok. 100 zł, środki higieniczne i pielęgnacyjne ok. 100 zł, pieluchy ok. 200 zł.

(...) Pedagogiczna w K. opinią z dnia 02 października 2018r. stwierdziła potrzebę wczesnego wspomaganie rozwoju małoletniego J. R. (1). Orzeczeniem z dnia 02 października 2018r. w/w poradnia orzekła o potrzebie kształcenia specjalnego małoletniego powoda.

Małoletni od października 2018r. uczęszcza do Przedszkola Publicznego nr 19 w K. z oddziałem integracyjnym. Małoletni uczęszcza do placówki na dwie godziny dziennie. Miesięcznie matka za przedszkole płaci ok. 50 zł.

Matka małoletniego kupiła dla dziecka specjalistyczny wózek, który kosztował 600 zł. Małoletni wymaga również zakupu specjalistycznego łóżeczka, które kosztuje 350 zł.

M. R. ma przyznane świadczenie pielęgnacyjne, z tytułu sprawowania opieki nad niepełnosprawnym synem w kwocie 1477 zł miesięcznie, zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł miesięcznie oraz świadczenie wychowawcze 500+. Innych dochodów nie posiada. Matce małoletniego powoda finansowo pomagają jej rodzice kwotą od 300 do 400 zł miesięcznie.

(...) matki małoletniego utrzymuje się z renty w wysokości 850 zł miesięcznie. Jest on niezdolny do pracy.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 3, zaświadczenie lekarskie k. 4, orzeczenie o niepełnosprawności z dn. 04.06.2018r. k. 13, decyzja Prezydenta Miasta K. k. 14-15,16-17,18-19, zeznania M. R. z dn. 27.08.2018r. k. 31-32

czas od 00:05:10 do 00:14:36, opinia i orzeczenie Poradni P. – Pedagogicznej nr 1 w K. z dn. 02.10.2018r. k. 60-62, 63-65, zeznania M. R. z dn. 19.11.2018r. k. 69 czas od 00:03:02 do 00:31:54)

Pozwany A. R. (1) w dalszym ciągu mieszka z rodzicami, którym dokłada się do utrzymania domu w okresie zimowym kwotą po 500 zł miesięcznie, a w okresie letnim daje rodzicom 300 – 400 zł miesięcznie. Na swoje wyżywienie przeznaczają 500 zł miesięcznie, środki czystości ok. 70 zł miesięcznie. W/w nie kupuje odzieży.

Pozwany od 11 czerwca 2018r. był zatrudniony w firmie (...) za miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym 2100 zł brutto. W dniu 16 listopada 2018r. pozwany wypowiedział umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia.

Pozwany był na wizycie u lekarza psychiatry, z uwagi na stany depresyjne. W okresie od 17 października 2018r. do 13 grudnia 2018r. był niezdolny do pracy. W okresie od 19 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r. otrzymywał zasiłek chorobowy w kwocie 475,23 zł, a w okresie od 01 grudnia 2018r. do 13 grudnia 2018r. w kwocie 514,77 zł. Obecnie jest on już zdolny do świadczenia pracy.

W/w prócz małoletniego powoda nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Powiatowy Urząd Pracy w S. posiada liczne oferty pracy m.in. na stanowisku robotnika gospodarczego, pomocy kuchennej, kucharza czy pozostałych pracowników wykonujących prace proste.

(dowód: umowa o pracę k. 29, zeznania A. R. (2) z dn. 27.08.2018r. k. 32 czas od 00:14:36 do 00:21:51, wypowiedzenie umowy o pracę k. 68, zeznania A. R. (2) z dn. 19.11.2018r. k. 69-70 czas od 00:32:44 do 00:45:12, zaświadczenie ZUS k. 79, faktury VAT k. 82-86, pismo PUP w S. k. 88 -92, pismo ZUS k.97, zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach l. 98)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wyżej powołane dowody. Sąd dał wiarę zeznaniom stron w zakresie ujętym w stanie faktycznym. Zeznania w powyższym zakresie były wiarygodne, spójne i znalazły odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym. Sąd uznał, iż podawane przez matkę małoletniego powoda wydatki na odzież dziecka w kwocie 200 zł miesięcznie są zbyt wysokie. Sąd przyjął, iż na odzież powoda matka przeznaczają 100 zł miesięcznie. Jest to kwota w ocenie Sądu racjonalna biorąc pod uwagę wiek dziecka.

Sąd zważył co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na obojgu rodzicach względem ich wspólnego dziecka.

Zgodnie z art. 133 § 1 KRiO (Dz.U. 1964 Nr 9, poz. 59 z późniejszymi zmianami) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania.

Zgodnie z art. 135 § 1 KRiO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków, przy czym o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej zaś strony możliwości zarobkowe strony zobowiązanej do alimentacji (art. 135 § 1 krio).

Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez oboje rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 krio. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku

środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, kulturalnych a także wychowania, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zważyć należy, że wielokrotnie Sąd Najwyższy wskazywał, że trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich z obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.03.2000 r., I CKN 1538/99, LEGALIS nr 56351).

Art. 136 KRIO stanowi, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do podwyższenia alimentów od A. R. (2) na rzecz jego małoletniego syna J. R. (2). Od momentu wydania orzeczenia w przedmiocie ostatnich alimentów na rzecz małoletniego powoda minął rok i 5 miesięcy, a przez ten okres usprawiedliwione potrzeby małoletniego wzrosły. Małoletni J. R. (1) miał wówczas ponad 2 latka, natomiast w marcu 2019r. ukończy on 4 rok życia. Obecnie małoletni uczęszcza na 2 godzinny dziennie do przedszkola integracyjnego. Z uwagi na jego niepełnosprawność wymaga całodobowej opieki i szczególnej troski. Pozostaje pod stałą opieką lekarzy specjalistów, zażywa leki, jest pampersowany. Jego miesięczny koszt utrzymania wynosi ok. 1200 zł (nie wliczając w tą kwotę wydatków jednorazowych jak np. zakup specjalistycznego wózka). Pozwany powinien partycypować w połowie kosztów utrzymania swojego jedynego dziecka. A. R. (1) ma możliwości zarobkowe by uiszczać alimenty na rzecz dziecka na w/w poziomie (przyjmując, że ma on możliwości zarobkowe na poziomie wynagrodzenia w wysokości najniższej krajowej tj. ok. 1634 zł netto miesięcznie). Jego miesięczny koszt utrzymania wynosi ok. 950 zł. Pozwany sam wypowiedział umowę o pracę, obecnie powinien poszukać nowego zatrudnienia, gdyż nie jest on osobą niezdolną do pracy. Jak ustalił Sąd w trakcie trwania przedmiotowej sprawy Powiatowy Urząd Pracy w S. posiada liczne oferty pracy, które nie wymagają szczególnych kwalifikacji do jej wykonywania.

M. R. nie pracuje, gdyż zajmuje się niepełnosprawnym powodem. Utrzymuje się ona ze świadczeń przysługującej jej z tytułu świadczonej opieki nad dzieckiem. Należy wskazać, iż to na jej barkach spoczywa trud wychowywania, opieki i utrzymania małoletniego, niepełnosprawnego dziecka, dlatego też niesprawiedliwym byłoby obciążanie jej kosztami utrzymania małoletniego na poziomie wyższym niż pozwany. Pozwany nie opiekuje się dzieckiem na co dzień, zatem nie odczuwa na sobie trudu i wysiłku jakie niesie ze sobą opieka nad dzieckiem szczególnej troski. Dziecko niepełnosprawne z pewnością wymaga większego zaangażowania i poświęcenia niż dziecko zdrowe, będące w tym samym wieku co małoletni. Pozwany dokonując decyzji w życiu osobistym powinien na uwadze mieć małoletniego syna, do którego alimentacji jest zobowiązany.

W tych okolicznościach Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku podwyższając obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniego syna J. z kwoty 400 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu tj. 30 maja 2018r., za wyjątkiem okresu od 17 października 2018r. do 13 grudnia 2018r. albowiem w powyższym okresie pozwany był niezdolny do pracy i otrzymywał zasiłek chorobowy w wysokości niepozwalającej mu na partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka na poziomie 600 zł miesięcznie.

W punkcie 2 sentencji wyroku dalej idące powództwo o podwyższenie alimentów Sąd oddalił jako nadmiernie wygórowane.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie 3 sentencji wyroku oparto na treści art. 333 § 1 kpc.

O kosztach jak w punkcie 4 sentencji wyroku Sąd orzekł przy zastosowaniu przepisu art. 102 kpc biorąc pod uwagę sytuację majątkową i życiową matki małoletniego powoda oraz pozwanego.